

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

wrzesień 2011

75

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mp3* – Warszawa 3.06.1979, spotkanie z młodzieżą akademicką) „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! Moi Drodzy! Nie tylko dla was to spotkanie jest wielkim wzruszeniem. Dla mnie również. [...] Pragnąłbym zbliżyć się do każdego z was, każdego z was przygarnąć. Z każdym z was zamienić chociaż jedno ojczyste słowo. Darujcie, że jest to niemożliwe. Ale pragnienie serca jest takie”.

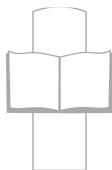
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

ŚW. STANISŁAW KOSTKA

PROWADZĄCY: We wrześniu, gdy rozpoczyna się rok szkolny, wspominamy w Polsce św. Stanisława Kostkę, patrona młodzieży. Brzmia nam jeszcze w uszach śpiewy z Madrytu, z XXVI Światowych Dni Młodzieży, które bł. Jan Paweł II zainaugurował w 1984 roku. Osiemnastoletni Stanisław ponad 400 lat temu w pełni zrealizował hasło tych dni: „zakorzenieni i zbudowani na Chrystusie, mocni w wierze”. Jego wychowawcy, gdy potajemnie opuścił swych bliskich, aby zrealizować pragnienie oddania się Bogu w Towarzystwie Jezusowym, napisali o nim: „Pewien młody Polak, szlachetny rodem, lecz bardziej jeszcze szlachetny cnotą [...], nie mając nadziei, by tutaj wstąpić do zakonu, wyruszył przed niewielu dniami w nieznanym kierunku z zamiarem próby, czy w innym miejscu przypadkiem nie mógłby wypełnić swego ślubu. Był on wielkim przykładem stałości i pobożności; wszystkim drogi, nikomu nie przykry; chłopiec wiekiem, ale roztropnością mężczyzna; mały ciałem, ale duchem wielki i wyniosły”. Wpatrzeni w postać św. Stanisława, módlmy się dziś za młodzież, rozważając słowa Jana Pawła II, który w każdej pielgrzymce poświęcał specjalny czas na spotkanie z młodymi. Prośmy o to przez przyczynę Maryi:

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Bądź pozdrowiona, łaski pełna* lub Pieśń o św. Stanisławie Kostce.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Księgi Mądrości: „A sprawiedliwy, choćby umarł przedwcześnie, znajdzie odpoczynek. [...] Ponieważ spodobał się Bogu, znalazł Jego miłość, i żyjąc wśród grzeszników, został przeniesiony. Zabrony został, by złość nie odmieniła jego myśli albo ułuda nie uwiodła duszy: bo urok marności przesłania dobro, a burza namiętności łączy prawy umysł. Wcześniej osiągnąwszy doskonałość, przeżył czasów

wiele.” (Mdr 4, 7. 10-14).

PROWADZĄCY: Św. Stanisław przez długi czas był najmłodszym kanonizowanym wyznawcą. Budzi podziw tym, że tak wcześnie osiągnął chrześcijańską dojrzałość, że tak prędko dojrzał do nieba. Wśród jego czcicieli był i Karol Wojtyła, Jan Paweł II. Słuchając jego świadectwa, zastanawiamy się, jak możemy pomóc współczesnej młodzieży. Czy staramy się zrozumieć młodych, którzy mają wokół siebie tyle atrakcyjnych wzorców, częstokroć bardzo dalekich od świętości.

LEKTOR: Z przemówienia przy sarkofagu św. Stanisława Kostki (Rzym, 13 listopada 1988): „Żyjąc krótko, przeżył czasów wiele». Wszyscy znamy te słowa, które stanowią syntezę życia naszego Świętego, postaci doprawdy niezwyklej: w tak niedługim czasie zdołał osiągnąć ogromną dojrzałość powołania chrześcijańskiego i zakonnego. Ten święty patron młodzieży polskiej towarzyszył mi od dawna, w czasach młodości i potem, stale. Towarzyszył mi w Rzymie, gdy byłem studentem w położonym niedaleko stąd Kolegium Belgijskim. Prawie każdego dnia przychodziłem szukać u niego duchowego światła i pomocy (...). Jego krótka droga życiowa z Rostkowa na Mazowszu przez Wiedeń do Rzymu była jak gdyby wielkim biegiem na przelaj do tego celu życia każdego chrześcijanina, jakim jest świętość. Kiedy znajdujemy się wobec tej niezwyklej postaci, myśli nasze podążają natychmiast do młodych całego świata (...). Tak, św. Stanisław miał trudną młodość, mimo że był z bardzo bogatego rodu, arystokratycznego, prawie królewskiego, miał trudną młodość. Młodzi dzisiaj mają w Polsce trudną młodość, czasem wydaje mi się, że nie potrafią sprostać wyzwaniom, czasem szukają wyjścia poza Ojczyznę. Dla wszystkich: i tych, co odchodzą z Ojczyzny, i tych, co zostają, niech św. Stanisław Kostka będzie patronem – patronem trudnych dróg życia polskiego, życia chrześcijańskiego. Szukajmy u niego stale wspomnienia dla całej młodzieży polskiej, dla całej młodej Polski”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: Z przemówienia do młodzieży akademickiej (Warszawa, 3 czerwca 1979 – *nagranie 2.mp3*): „Ogromnie wiele zależy od tego, jaką każdy z was przyjmie miarę swojego życia, swojego człowieczeństwa. Wiecie dobrze, że są różne miary. Wiecie, że są różne kryteria oceny człowieka, wedle których kwalifikuje się go już w czasie studiów, potem w pracy zawodowej, w różnych kontaktach personalnych itp. Odważcie się przyjąć tę miarę, którą pozostawił nam Chrystus w wieczniku Zielonych Świąt, a także w wieczniku naszych dziejów. Odważcie się spojrzeć na swoje życie w jego bliższej i dalszej perspektywie, przyjmując za prawdę to, co św. Paweł napisał w swoim Liście do Rzymian: "Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia" - czyż nie jesteśmy świadkami tych bólów? Bowiem "stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych". A więc oczekuje nie tylko na to, że uniwersytety i różnego typu wyższe uczelnie, a przedtem średnie, a przedtem podstawowe szkoły przygotowują inżynierów, lekarzy, prawników, filologów, historyków, humanistów, matematyków i techników, ale oczekuje na objawienie się synów Bożych! Oczekuje od was tego objawienia - od was, którzy w przyszłości będziecie lekarzami, technikami, prawnikami, profesorami... Zrozumcie,

że człowiek stworzony przez Boga na Jego obraz i podobieństwo, jest równocześnie wezwany w Chrystusie do tego, aby w nim objawiło się to, co jest z Boga. Aby w każdym z nas objawił się w jakiejś mierze Bóg. Pomyślcie nad tym!”

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

PROWADZĄCY: Św. Stanisław „żyjąc krótko, przeżył czasów wiele”. Dopełnił miary człowieczeństwa, postawionej przez Chrystusa. Objawił Pana Boga. Swą drogę do świętości przeżywał z Maryją. Wiemy, że kiedyś ukazała mu się Ona wraz z Dzieciątkiem, które mu dała na ręce. Bł. Jan Paweł II wielokrotnie modlił się do Niej wraz z młodzieżą i za młodzież. Dlatego teraz zwróćmy się do Matki Bożej słowami aktu zawierzenia młodzieży całego świata na Jasnej Górze, w 1991 roku. Po modlitwie Ojca Świętego odmówimy tajemnicę Wniebowzięcia Matki Bożej. W to właśnie święto, tak jak o to sam prosił, młody Stanisław narodził się dla nieba.

LEKTOR: Z aktu zawierzenia Matce Bożej młodzieży całego świata (Jasna Góra, 15 sierpnia 1991 – nagranie 3.mp3): „O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj”. Naucz nas Twojego zawierzenia, Twojej nadziei i Twojej miłości. Naucz nas wychodzić ku Twojemu Synowi. Prowadź nas do Niego. Niech On będzie odpowiedzią na wszystkie nasze pytania. Naucz nas wychodzić ku innym ludziom, może bardziej biednym i samotnym niż każdy z nas. Naucz nas służyć życiu od jego poczęcia aż po naturalną śmierć. Naucz nas to życie przyjmować. Niech nasze serca będą otwarte, niech będą otwarte domy i kraje. Wyzwól nas z lęku, byśmy nie bali się ubogich z Jezusowej ewangelii: dzieci, starców, chorych i cudzoziemców, byśmy umieli otworzyć drzwi Zbawicielowi świata i człowieka. [...] Pragniemy wziąć odpowiedzialność za naszą przyszłość, za przyszłość Kościoła i świata u progu trzeciego tysiąclecia, abyśmy naszym dzieciom potrafili przekazać wiarę w Boga i przekazać im sens życia. Naucz nas być obecnymi w Kościele i życiu społecznym. Naucz nas brać odpowiedzialność za losy świata i naszych ziemskich ojczyzn. Matko Mądrości, naucz nas tworzenia takiej kultury i cywilizacji, która opierając się na prawach Bożych, służyłaby człowiekowi. Naucz nas ducha pojednania i przebaczenia. Spraw, byśmy nie uciekali przed nowymi zadaniami. Cała współczesna rzeczywistość czeka na swoją pełną ewangelizację. Pragniemy żyć - każdy na swój sposób, będąc misjonarzami tego dzieła - wspólnie z Chrystusem uświęcać i przemieniać ten świat. Do Syna swego nas prowadź, z Nim nas pojednaj, Jemu nas polecaj. Jemu nas oddawaj... Amen”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Następnie odmawiają dziesiątek różańca i śpiewają pieśń, np. *Nie bój się, wypłyni na głębię* lub *O Pani ufność nasza*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Bł. Jan Paweł II, Apostoł Pojednania, mówił, że to w młodości „rozstrzyga się kształt miłości, jaką będzie miało całe życie”. Jaki będzie ów kształt? Parząc z troską na młodzież, Ojciec Święty uczy nas swym przykładem, że dysponujemy potężnym

środkiem pokoju i pojednania: możemy się za naszą młodzież gorąco modlić.

LEKTOR: Z rozważania podczas Apelu jasnogórskiego (Częstochowa, 18 czerwca 1983 – *nagranie 4.mp3*): „Jest rzeczą niesłychanie doniosłą, aby w młodości - w tym wieku, w którym budzą się nowe uczucia miłości, uczucia decydujące nieraz o całym życiu - chodzić z takim dojrzałym wewnętrznym programem miłości, właśnie takim, o jakim mówi Apel Jasnogórski. Odpowiadając na miłość, którą jesteśmy odwiecznie umiłowani przez Ojca w Chrystusie, odpowiadając na nią zarazem jako na miłość macierzyńską Bogarodzicy - sami uczymy się miłości. Pani Jasnogórska jest nauczycielką pięknej miłości dla wszystkich. Jest to zaś szczególnie ważne dla was, młodych. W was bowiem rozstrzyga się ów kształt miłości, jaką będzie miało całe wasze życie. A przez was - życie ludzkie na ziemi polskiej. Życie małżeńskie, rodzinne, społeczne, patriotyczne - ale także: życie kapłańskie, zakonne, misyjne. Każde życie określa się i wartościuje poprzez wewnętrzny kształt miłości. Powiedz mi, jaka jest twoja miłość - a powiem ci, kim jesteś”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie 5.mp3 – cd.*): „Moi młodzi przyjaciele! Wobec naszej wspólnej Matki i Królowej serc, pragnę wam na koniec powiedzieć, że wiem o waszych cierpieniach, o waszej trudnej młodości, o poczuciu krzywdy i poniżenia, o jakże często odczuwanym braku perspektyw na przyszłość - może o pokusach ucieczki w jakiś inny świat. Chociaż nie jestem wśród was na co dzień, jak bywało przez tyle lat dawniej - to przecież noszę w sercu wielką troskę. Wielką, ogromną troskę. Jest to, moi drodzy, troska o was. Właśnie dlatego, że "od was zależy jutrzejszy dzień". Modlę się za was codziennie”.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętego, by napełniał serca młodych ludzi światłem i mądrością. Niech każdy dojrzewa do swej miary, wyznaczonej mu przez Boga.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, prosimy Cię za młodych całego świata: o głęboką świadomość powołania do objawienia świata tego, co jest z Boga.
- Duchu Święty, prosimy Cię za młodych z krajów objętych wojnami: o sprawiedliwość, o życie w pokoju i prawdzie.
- Duchu Święty, prosimy Cię za młodych chrześcijan, którzy są prześladowani z powodu imienia Chrystusa: o wytrwanie w wierze i ustanie przemocy.
- Duchu Święty, prosimy Cię za młodych w naszej Ojczyźnie: o dojrzewanie w wierze, o poczucie sensu życia i o odpowiedzialność za przyszłość Polski.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojciec nasz”, śpiewają pieśń, np. *Nie lękajcie się* lub *Hymn 26. Świątowych Dni Młodzieży* lub pieśń do bł. Jana Pawła II.

Następuje błogosławieństwo, (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:
www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl